

AGÓCS SÁNDOR

Mint például én

ma is megint közénk vágott az ég
szakadt az eső szinte már folyt
és talán harmadik hete hogy ontja
magából ezt a gyilkos haragot
– így hát még maradok

lehet meg is érdemeljük vagy ez
talán csak figyelmeztetés volt
szokjuk csak az özönvíz eljövetelét
mert Ő lassan már rá se tud nézni
erre a szétszabdalt világra

de az egyszer biztos minden hiába
és itt már a saját nevem se ér hiszen
a leggyorsabban az ér föl Hozzá
– micsoda igazságtalanság – aki még
úszni se tud – mint például én

Sose gondolta volna

ÉDESANYÁM SZAVAI 85. SZÜLETÉSNAAPJA KÖRÜL

Sose gondoltam volna hogy
a világ így kifordul magából
és mint borozdából a
látszólag értéktelen kincs
kifordul egyszer a kezem
és szilánkosra törik
pedig sokak szerint
annak idején
jól állt volna rajta a bilincs

igaza volt apátoknak
mindig is mondta
majd megtudod ha
egyedül maradsz
majd megtudod

és tessék itt van
most a kezem

a nyáron is alig volt már hátra
talán két napon múltott
azt hiszem
és utána a gyilkos fürtelem
amit majd itt hagyok
talán mégis úgy lett volna jó –
miért mondtátok hogy
jobban nézek ki
láttam én is
már csak a szememet
kellett volna lefogni

igaza volt apátoknak
mindig is mondta
bizony majd megtudod ha
egyedül maradsz
majd megtudod

és tessék itt van

olvasom az újságokban
MOST IS MINDENT MÁSOK
MONDANAK MEG NEKÜNK
mi változott hát itt
ugyan mi
csak halkán kérdezem
NINCS ITT EGYETLEN
EURÓPAI?

igaza volt apátoknak
mindig is mondta
bizony majd megtudod ha
egyedül maradsz
majd megtudod

tavasszal még feldagadt
a kezem a sok írástól
az orvos szerint talán ha
nem kapáltam volna annyit
attól van az inkább

a könyvre is többen mondták
hogy merted leírni Margitkám
ezt a sok szörnyűséget –
hát miért ne merem volna
talán még most is kibírnám
így volt
és még nem is ért véget

minden egyes nap most is
ugyanúgy éget...
a Vörösmarty teret azért
kár lett volna kihagyni
apátok erre
biztosan mondta volna
no ezt megnézem
magamnak –

itt a városban is
eltelik a nap
szerencsére jó még a szemem
Kiss Gabriella tíz évet jósolt
aztán megvakulok
de nem

igaza volt apátoknak
mindig is mondta
bizony majd megtudod ha
egyedül maradsz
majd megtudod

sose gondoltam volna hogy
a világ így kifordul magából
s irtózik még a saját szagától is
ahogyan otthon
én se vagyok senki

de nem akarok örökké itt lenni
vigyetek majd haza apátok mellé
ne hagyjatok itt véletlenül se
– mit tudnak velem csinálni
ugyan mit
nem jönnek utánam úgyse